

Błyskotliwa i pełna inwencji powieść, inkrustowana olśniewającymi scenami pierwsze spotkanie chłopca z londyńskim metrem, nieznosnie smutna, a przy tym umiejętnie unikająca raf sentymentalizmu. To najoryginalniejsza powieść, jaką czytałem w ostatnich latach, a co więcej - również jedna z najlepszych.

Douglas Kennedy „The Times”

To bardzo specyficzna powieść kryminalna. Detektywem i narratorem w jednej osobie jest Christopher Boone. Ma 15 lat i cierpi na chorobę Aspergera, odmianę autyzmu. Zna się bardzo dobrze na matematyce, ale bardzo słabo na ludziach. Nigdy nie wypuścił się sam poza ulicę, przy której mieszka, lecz gdy odkrywa, że zamordowano psa sąsiadki, wyrusza w przerażającą podróż, która wywróci jego świat do góry nogami... **(z okładki)**

Mark Haddon jest pisarzem, ilustratorem i autorem scenariuszy filmowych.

Napisał piętnaście książek dla dzieci i zdobył dwie nagrody BAFTA.

Książka *Dziwny przypadek psa nocną porą* stała się międzynarodową sensacją jeszcze przed oficjalnym opublikowaniem. Prawa do przekładu sprzedano do piętnastu krajów.

Emma

12.08.2020

8 / 10

Sięgnęłam po tę książkę ponieważ zainteresował mnie jej opis. Okazało się jednak, że jest on wyjątkowo błędny. To nie jest kryminał, nawet, jak jest w recenzji, specyficzny kryminał. Więcej, ta książka nie ma nic wspólnego z kryminałem. Już po kilku zdaniach zorientowałam się, że to jest książka, która dotyczy spraw wyjątkowo mnie interesujących. Pracuję z dziećmi z autyzmem (nie cierpiącymi na autyzm, bo takiego sformułowania nie lubi nikt, kto się tym zajmuje). Ta książka to dokładny opis dostrzegania i funkcjonowania osoby z autyzmem wysokofunkcjonującym (a nie, jak sugerują z zespołem Aspergera). Autor bardzo dokładnie opisuje specyfikę myślenia, planowania, nadwrażliwości lęki trapiące autyków. Kładzie nacisk na to, że są to dzieci, które są szczere do bólu, nie potrafią kłamać i najlepiej czują się wtedy, gdy znają plan tego, co ma się zdarzyć. Dzieci, które przyjmują świat taki, jaki jest, z mnóstwem szczegółów, które zapisują w swoich niezwykłych głowach, szczegółów, których człowiek neurotypowych nie dostrzega.

Co my możemy dla nich zrobić? Bardzo mało, chociaż wielu ludzi to przerasta, musimy zaakceptować ich inność i nie przerabiać ich na swoją modłę. Książka powinna być obowiązkową lekturą dla rodziców, nauczycieli i studentów psychologii. Może rozwiąże wiele dotychczasowych problemów.

Polecam.